

[Jens Møller.]

Nej, Nordslesvig skulde jo først opbygges, og det, vi købte i 1920 til svimlende Priser, blev købt i det gamle Land.

Nuværende Bankdirektør og Borgmester, cand. polit. Johan Poulsen i Tønder har indgaaende behandlet dette Gældsproblem i Nordslesvig og belyst det i nogle Artikler i „Berlingske Tidende“ og „Jydske Tidende“ i 1933. Han kommer til det Resultat, at der fra 1920 til 1933 blev placeret ca. 400 Mill. Kr. Kapital fra det gamle Land i Nordslesvigs Erhvervsliv, men at disse 400 Millioner kun repræsenterede en Realkapitalmængde af 200 Mill. Kr. i 1933. Da Kronen siden 1933 i Almindelighed har beholdt den samme Købekraft, er det samme Forhold gældende i Dag. Johan Poulsen mener, at en Gældslettelse svarende til 200 Mill. Kr. vilde være rimelig, da Landsdelen faktisk over for det gamle Land har en Gældsbyrde, der maalt i Realgoder maa skønnes at være 200 Mill. Kr. større end de paatagne Forpligtelser. Jeg spørger: Er Danmark klar over, at Nordslesvig ved Siden af et Tab paa flere Hundrede Millioner Kroner ved Ikke-Ordningen af Kapitalforholdene i 1920 nu ogsaa har maattet paatage sig et Tab paa 200 Mill. Kr. ved den Valutapolitik, Danmark har ført fra 1920 og fremefter? Kan man nu forstaa, at disse Forhold har tvunget den nordslesvigske Befolkning i Knæ, har lænkebundet den til Kapitalen? Kan man nu forstaa den Uro og de Bevægelser, der har rystet den nordslesvigske Befolkning siden 1920? Statistisk Departement viser, at vi i Nordslesvig har haft en langt større Nedgang i Indtægt og Formue, end Befolkningen har haft i det øvrige Land. Vi har haft forholdsvis 7 Gange saa mange Tvangsauktioner og ca. 10 Gange saa mange Tvangsakkorder, som der har været Nord for Kongeaen. Utallige Bønder har maattet gaa fra Hus og Hjem. Vi lægger Ansvaret for vor Nød paa den danske Stat, hvis Regering og Rigsdag ikke har givet os de nødvendige Kaar at arbejde under.

Vi har ikke alene lidt materielle Tab i Form af en tyngende Gæld, men ogsaa ideelle. Der er i de sidste 12 Aar truffet adskillige Foranstaltninger fra Statens Side for at undgaa et almindeligt Sammenbrud, men disse har dog kun været Lapperier og er ikke naaet til Ondets Rod. Den i ideel Henseende mest skadelige Foranstaltning har Akkordordningen været. Haandværker- og Købmandsstanden, som med deres Kredit til Landbruget havde været med til at bære Renter og Skatter, maatte nu give Saldo-

kvittering mod en lille Akkorddividende, og det hidtil bestaaende gode Tillidsforhold mellem dem og Landbruget gik tabt.

Nordslesvigs Bønder er Modstandere af alle disse Statsforanstaltninger. Nordslesvigs Befolkning kræver Erstatning for de uretfærdige Tab, de har været udsat for, og er saa villige til at tilbagebetale alle modtagne Lettelser og opfylde alle paatagne Forpligtelser.

Ved Grænsedragningen i 1920 blev gamle økonomiske Forbindelser mellem Nordslesvig og Tyskland brudt. Dette har selvfølgelig været til stor Skade for Landsdelen. Vi ønsker, at disse Baand knyttes paa ny. Vi har gjort den dyrekøbte Erfaring, at Nordslesvig aldrig vil kunne trives økonomisk uden snæver Forbindelse med det tyske Marked. Den gamle Oksevej, som endnu snor sig gennem Landsdelen, peger mod Syd og har stadig væk symbolsk Betydning. Vi ved, at Tyskland har Brug for de Produkter, vi fremstiller, og der ligger mange Produktionsmuligheder uudnyttede hen. Gang paa Gang har Tyskland givet Udtryk for, at det vil aftage alt, hvad vi kan fremstille af Landbrugsprodukter, selvfølgelig mod Betaling i tyske Varer, som vi har Brug for. Naar Danmark ikke benytter sig af dette Tilbud, ser vi med Bekymring for vor Fremtid paa denne Udvikling. Stortyskland med en Befolkning paa 80 Millioner Mennesker skal altid indføre et stort Kvantum Fødevarer. Nu ser vi, at dette Land afslutter Handelsaftaler paa lang Frist med forskellige Lande i Øst- og Sydøsteuropa, der alle skal levere Landbrugsvarer til faste og lønnende Priser. Er det ikke paa Tide, at Danmark faar en langvarig Handelsaftale med Tyskland i Stedet for de nuværende Kvartalsaftaler? Hvad vilde det dog betyde for dansk Landbrug at kunne afsætte efter fuld Produktion til faste og lønnende Priser! Men hvis Danmark af os ukendte Grunde ikke vil indgaa saadanne Aftaler, saa maa det i det mindste give Nordslesvig saadanne Muligheder. Lignende Særaftaler har jo bestaaet i Memelomraadet. Vore Landbrugsorganisationer kunde passende være Organ for en saadan Byttehandel mellem Nordslesvig og Tyskland, den vilde have afgørende Betydning for vor Økonomi.

I Forbindelse hermed maa jeg gøre opmærksom paa et Forhold, som møder udelt Modvilje i den nordslesvigske Befolkning, fordi denne af ovennævnte Grunde ønsker det bedste Forhold til det tyske Folk: det er den uforsvarlige Ophidselsespropaganda, som en Del af den danske